

Den første sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om arbejdsanvisning og arbejdsløshedsforsikring m. v. (Om forhøjelse af ydelser, ændring af tilskudsregler m. v.).

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 34) findes i tidenden sp. 1659).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sættes til forhandling.

Krog Hansen: Selv om mit partis ordfører ved anden behandling af dette lovforslag klart gav udtryk for vor stilling i forbindelse med § 4, som taler om den offentlige arbejdsanvisning, har vor stilling alligevel i visse dele af dagspressen ikke været helt klart formuleret, og derfor vil jeg sige det endnu en gang: socialistisk folkeparti føler sig ikke forpligtet, når der kommer et lovforslag, som taler om offentlig anvisning af arbejdskraft.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Som jeg allerede nævnte det ved anden behandling, har også SF underskrevet betænkningen, også vedrørende § 4. Det er klart, at man ikke dermed har taget stilling til enkeltheder i det lovforslag, som vil fremkomme på et senere tidspunkt, men jeg har forstået, at man i øvrigt er enig i principperne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget
vedtoges enstemmigt med 134 stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om regler for organisationers og foreningers bidrag til politisk virksomhed [af Henry Christensen m. fl.].

(Lovforslaget (nr. 80) findes i tillæg A. sp. 1835, fremsættelsen i tidenden sp. 1016).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Det foreliggende lovforslag tilsigter at forbyde, at visse interesseorganisationer, og vel især arbejder- og arbejdsgiverorganisationer, ved almindelig flertalsbeslutning bestemmer at ville yde bidrag til politisk arbejde ved at anvende medlemskontingenterne til dette formål.

Som udgangspunkt ved bedømmelsen af dette forslag er det rimeligt at understrege, at arbejder- og arbejdsgiverorganisationernes forhold ikke er områder, som lovgivningsmagten frit kan eller bør regulere. Først og fremmest bestemmer grundlovens § 78, at borgerne har ret til uden forudgående tilladelse at danne foreninger i ethvert lovligt øjemed.

Formanden: Der må være mere ro i salen.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Selv om det kan være tvivlsomt, hvor langt denne bestemmelse rækker, er de organisationer, som lovforslaget især retter sig imod, en så væsentlig forudsætning for vor demokratiske samfundsform, at der er rimelig grund til at antage, at deres eksistens er sikret ved statsretlige principper af en grundlovsmæssig karakter.

Dernæst medfører folkeretlige pligter, som landet har påtaget sig med folketingets samtykke, at interesseorganisationernes eksistens er sikret mod indgriben fra lovgivningsmyndigheden.

ILO-konventionen af 1948 om foreningsfrihed og beskyttelse af retten til at organisere sig gør retten til at danne organisationer til en ret for befolkningen i Danmark, og det samme gælder den europæiske socialpakt og den europæiske menneskerettighedskonvention. Nu er der jo ikke tale om, at det foreliggende lovforslag antaster selve eksistensen af interesseorganisationerne. Men jeg finder det alligevel væsentligt indledningsvis at understrege, at det ville den lovgivende magt heller ikke kunne gøre. Heraf følger nemlig som en nødvendig konsekvens, at lovgivningsmagten ej heller kan gribe ind i disse organisationers formål og normale virksomhed på en sådan måde, at organisationsfriheden bliver en tom frihed. Dette frem-